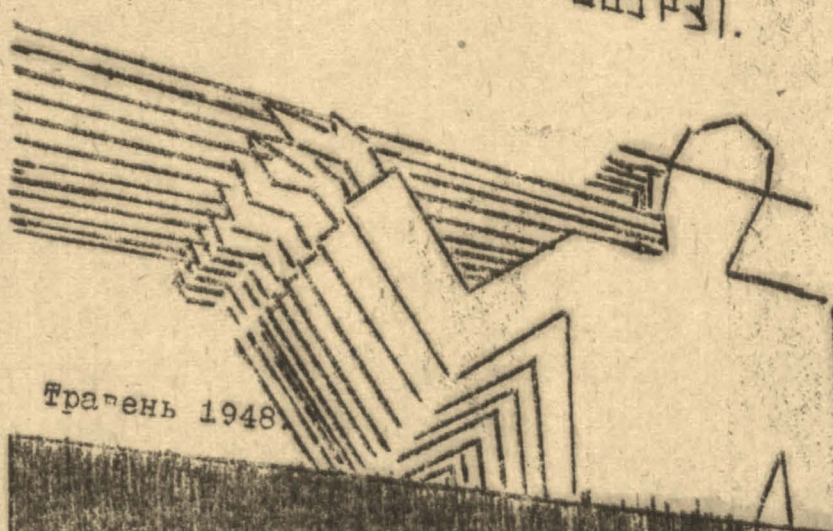
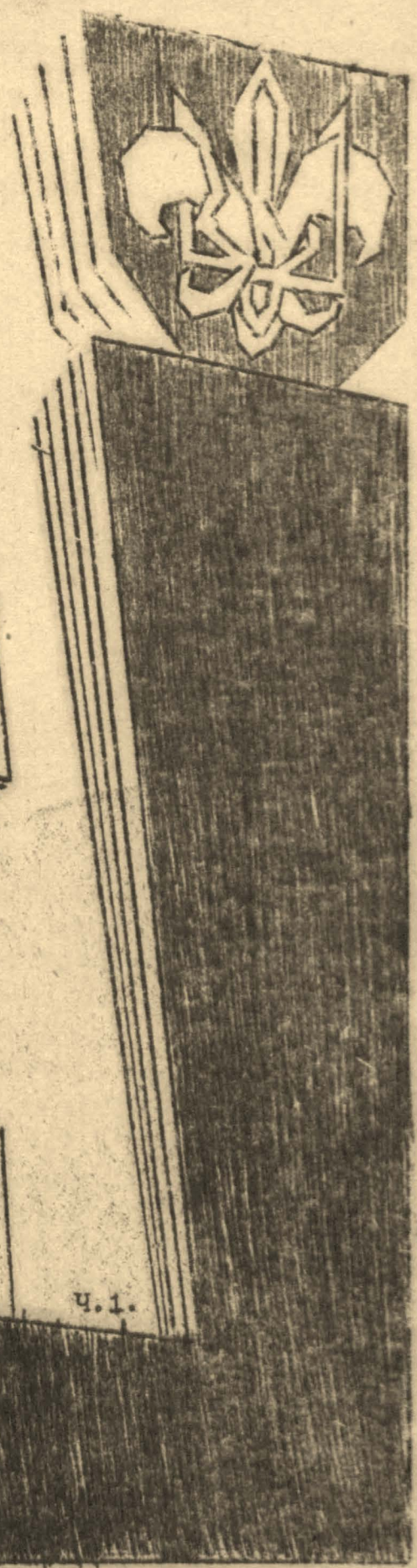

ТРАЕМ ВІТРА

ОРГАН КУР ЮНАКІВ ім. ВОЛОДИМИРА
ВЕЛИКОГО в ДВІГСЬУРЗІ.

Трачень 1948

Ч. 1.

Випускаючи наш журнал, ми musiли усвідомити собі мету, до якої прагну-
тимо через сторінки цього журналу. І нашою метою є: окрипити швидко-
ту братерою і єдністю, поглибити наше знання дорогою взаємної об-
міни думок, тобто збагатити наш швидко і освітлені світогляд, піднести кунь-
турно та морально. Цю скромну нашу ціль зможемо досягнути тільки при
Вашій і нашій спільній праці. І тому Ваша співпраця у цьому журналі
є конечна. Ми не думаємо стати носіями "апостолами", але будемо ду-
те задоволені, якщо хоч до деякої міри спричинемося до загального
розвитку нашого єднання на далекій чужині. Нехай ця маленька замітка
буде дорожчою казкою і майбутньому і друзі, до праці!

Скобі!

Редакція "Трембіть".

Б.Х.

ВОСКРЕСІННЯ.

Весна!...

Вітер по блакиті розсіє хмарин-
ки гонить, сонце у сурми дагонить.
Квіти!... Трави!... В уяві дорога
Батьківщина. Чуєш, серце?!... У
Дзвін Великдень бе. Там, на поща-
рні загублені сліди минулого, і
в серцях тільки Майбутнє: наше.

-Христос Воскрес!- дзвенять степь.
-Во істину!- горять серця.

Весно ти наша!... Піднявся тай-
горенок над дугами, як тому тисяча
літ. У поколото зовула бе. Гаї шум-
лять, як і колись, і гічна радість
лине в небеса: понад яри, понад буржакрижаниккі
бори карпатські, понад кручі Дні-
прогі... Злотокрила пісня Воскре-
сіння! Не гме душа, хоча стільки
хрестів і пощель, і руїн. Її не
скудуть горезі сльзи. Не воскресне
той, хто не терпів! А Він воскрес
і злобу пожорив: і в заногіті ля-
бок снів льшє для тих, що хрест
несуть і гіру даг у світлу пере-

ремогу Пради і нині, і посякчас,
і на тікь гічні!...

І где гона-гесна, як погінь. І на
крор, як полумя в бичках: Христос
Воскрес!!

Несь пригіт, кехана гесно, гід вно-
сти нашой, гід дуг гарачих, гід с-
сайних счей, що гордо делятьсєд
і Майбутнє. По кременні і тернах
Рідної Землі України запали ро-
ректит нашой солодкої туги:

-Христос Воскрес!
-Ми гіруєм!!

--Пригіт тобі Зем-
ле!! на шляхах до Гетсеману і
Голгофь, і на перехрестях блукань,
і на безгідді, і на в справі, і в
голоді-ме гіруєм. На гітгар, шіс-
ть тобі несемо труд і честь.

Христос Воскрес!!...
Б.Х.

НАШЕМ ПАНОВИМ ЧИТАЧАМ ГОЛОВНИЙ ПЛАСТОВИЙ СТАРШИНИ ПЛАСТОРУМУ

ЄДНАТВОУ РОЗВИТКУ ДО ЦІЛОМУ СВІТУ, В ДЕНЬ ВОСКРЕСІННЯ БАЗАЄ СПОВ-

НЕННЯ МРІЇ - РЕДАКЦІЯ "ТРЕМБІТЬ". ХРИСТОС ВОСКРЕСІ!!

ВЕЛИКА ПРАГДА.

Неділя... Ранок...

Сонце, вийшовши ізза горбка, розпустило свої золоті проміння над маленьким австрійським селом Нойзідлем. Природа стивала, дерева бундючно випростались, відсвятили свої нижні кінцівки. Небо було чисте, як море синє, ніде ані хмаринки. Село прокидалося з глибокого сну, з коминів, обкутаних сіром млоб, курився дим все вище та вище, сповіщаючи про гарну погоду.

"ХРИСТОС ВОСКРЕС!"

У нас сьогодні Великдень! О яке чарівне слово, надприродної сили воно, символ перемоги правди над неправдою, добра над злом, ясності над темрявою. Ми, група українців, які працювали тут при будові фундаментів під нафтові шхи, святкуємо це велике свято в перший раз не на рідних землях, а далеко на чужині, в цій проклятій місцевості, яка стала символом рабства, страждань та поневірянь всіх вивезених туди робітників. Святково одягнені йдемо святити скромну пасху. На костелі задзвонив дзвін: бім-бам, бім-бам, Хрис-тос Вос-крес, бім-бам, Хрис-тос Вос-крес. Це старий Семен-дзвонар розсилає радісну вістку по всіх закутках оселі. Він один-одинокий на чужині, без рідні, лишлася вдома, на далекій Україні. Фронт розлучив їх і його немічного превезли до Німеччини. Він тив з отцем духовником і при нас був за дзвонаря і дяка. Дилося йому не погано, але тута за рідного та рідним краєм робила його ще більше старим фізично і морально. І тепер, скликаючи людей на розмову з Богом, полянув він думками туди ген далеко. Зморився він, чує як йому не стає повітря, тисне щось за серце, трясуться ноги, покидають сили, темніє в очах і... він падає нрць на деревину підлогу...

Затих дзвін... Кинулься мь нього, він ще тив і уривавчи, кризь зуби промовьв: "Хрис-тос Воск-рес! Вос-крес-не й Ук-ра... а... а... -", гтягнув ще раз повітря та й переставьвся на моїх та шьрославовьх, його друга. Замськ дзвін і навіки. Тут на землі замськ старечий голос діда Семена. Розходьлись всі домір. І я боє путті пустивсь мандрувати сірши чужини полями...

ТРАВЕНЬ.

Ціліють сад, мов білі хмари,
В зелене вбрался ліс,
дарує травень дьва-чарь,
Неодіненої краси

І квіти, гарні, наче мрії,
Що з сонця тьку радість осуть,
для Непорочної МАРІЇ
~~дівчата з співаць несуть~~

-ЗОЛОТІ ДУМКИ-

Із честю, ніколи не можна робити умов і торгів!

Ще дьве героїство полягає в тому, щоб бути щирим понад терпіння в його вьття!

Успіх полягає в тому, щоб вміти роз дуже відважним, або знову дуже обережним!

НАШЕ СЛОВО.

Випускаючи цей скромний наш журнал, що є органом куріня юнаків ім. ки. Володимира Великого в Авгобурзі, будемо старатися його в деякі міри узагальнити, містячи матеріали, які цікавитимуть ширший круг юнацтва. Хоч наш журнал є лише органом одного куріня, проте запрошуємо всіх юнаків та юнаків до співпраді, надсилаючи нам свої статті, оповідання, вірші, хроніки, рецензії з пластових імпрез, спомини то що, не забуваючи, що з "малого" твориться "велике".

"Редакція".

Лисняк Р.

СЕРЕД НОЧІУ.

Над Чорним Лісом, біля села Дж. простигла свої думі крила тиха ніч. Блдолицей місяць вийшов на небо і освічував шлях "лісошим духам", українським повстанцям, що спускались згори. Під горою вийня маленький прозорий потічок, що мов срібло виблискував до місяця. Яковсь таємничістю лягла ніч. Над лісом повівав легенький вітерець, немов запрошував до танце високі змореки та ялиці.

Серед непроглядного лісу між Зеленою, Сивою горою на великій поллі знаходився табір 9-го полку Української Повстанської Армії під командуванням полковника Крука. Тепер табір мовчав, лише час-від-часу перемикались саргори повстанці.

Перед двома годинами полк на чолі з полк. Круком вирушив у наступ на ставку кривавих наїздників в містечку К., віддаленого від табору на 9-ть км. У таборі залишилась лише охорона, сотня чотаря Добийного.

Коло землянки горіла ватра, а докляла неї сиділи чотар Добийного, вихорник хорунжий Остап, сімнадцятилітній скорострільчик Панько та ще кілька стрільців. Скорострільчик Панько оповідав про свої переживання та пригоди, а релта, слячи в різних позах, слухала його.

Скакали вогники, внялися вгору все вище та вище і зникали в бізвісті... "Було це восени 1944-го року, коли то з Покуття відступали німці, —"чорний пориц, обтираючи рукавом спініме обличчя, Панько.

"З нашого села німці почали евакуатись. Я щойно вернув з Коломиї, коли розпустили ремізнитчу школу, і зараз батька та мене також забрали, а потім страбувавши і спалившись, відступали в гори. Вели нас так чотири дні, зайшли у Карпати, а далі не було вже куди йти, бо ми були оточені. Це підняло в нас дух, зродилась та іскорка надії на втечу.

Минув день, була мала перестріжка...

Вечоріло... Дереза, неначе якісь величні статуї стояли у темряві... Надходила пора до втечі. Потиск рук і ми руммили крадькома, часто прилягаючи до землі, поміж корчі та всі з окличими СС-ами, що почували себе ще досить безпечно, мали надію на прорив, вони ж "вибранці". Так пролізли ми майже до кінця обозу, коли батько зачепився ногою за дріт, що лежав коло останнього воза прикритий травом. Від шелесту пробудився вартовий німець і хижакком кинувся за нами, розбуджуючи інших німців. Цілий табір зірвался на ноги, думали, що партизани. Ми вибігли за табір, недалеко починалось ліс, за нами почали стріляти. Коли батько заховався вже на краю лісу якийсь заблукана куля ранила його в груди. Я збираючи останні сили в чотироденнім "пості" підтримував його. Пробігли ми так не знаю, як довго, коли нараз перед нами з'явилися дві постаті в блискучих зрісами і заготорван рідною мовою: "Руки вгору". Я і батько, з якого з грудей текла кров, відкинули ми руки. Нас обшукали і коли довідались хто ми, підвели мене до отамана Яструба, а хижак батька відразу до полкової лікарні, де він по двох днях і помер... По цих словах похилив голову... Дивні вогники заіскрилися в його очах і одна велика сльоза скотилась по його обличчю. Десь далеко заклокотав скоростріль, а потім понеслась пісня, далеко й тихо: "За Україну, за її волю..."

Всі мовчали, лише іскорки вогню барулися і летіли у гості до місяця... Була ніч... Над Чорним Лісом панувала мертва тиша...

ЗАВДАННЯ ПЛАСТОВОГО ЗНАЦТВА НА ЕМІГРАЦІЇ?

//Стаття дискусійна//

"Сильним і могутнім є лише той на-
рід, який має сильну душу і здо-
рогу тіло, до найгірших обставин під-
готовки, молоді."

Говорячи про завдання українського пластового знацтва на еміграції, мусимо спочатку згадати про завдання молоді взагалі, а української зокрема. Як знаємо кожний народ створюється як найкраще підготувати своє молоде покоління, щоб мати чесних, працьовитих та солідних наступників на різних гідлоділальних урядках, яка зможе задержати, здобути потамі кільканадцятьлітньої праці і безвистанної боротьби за існування/як це трапляється майже у всіх народів/, та не тільки задержати, але ще скріпити. І ці батьки як найбільше хочуть дати своїй молоді: по перше хочуть змалку прищепити любов до Бога і Ватківщини та до творчого буття. До боротьби в горючому стані мушню, неустрашмо і навіть життям своїм пожертвувати, коли цього буде вимагати добро народу—ось одна з найсильніших підвалин гажотання молоді. І лише такий народ, що має таку молоді, може спокійно дивитись у своє майбутнє.

Начеркнувши завдання молоді взагалі, можемо приступити до перегляду української молоді і начеркнути її завдання.

По скінченні другої світової війни, більшість української молоді опинилася по таборах, де почалося організоване культурне та суспільне життя. Почалося організуватися школи, різного роду організації, хори, театри і т.п. Але на талі більша частина нашої молоді була дуже далека від життя цих організацій. Вона була і можна сміло сказати ще чужою своїм скремом, глибоко рознушеною, життям. І ця більша частина укр. молоді на чужині, мучи про боротьбу і край ні разу не застановилась над тим чим вона доцего часу в тій боротьбі, чи вона зможе переборати на себе тягар правління ворог державою, і якій бь за словами нашого Генія: "В своїй хаті, своя правда і голя" ... буде тільки і могутчо розгигатись українська Нація. Діляком львівсько поставимо питання, а хто винен, що запанував такий стан?

І причини знаходяться досить легко. В першу міру винні самі батьки, що не зуміли прищепити своїм дочкам та синам любови до рідного, до традиції, до праці, до чину. Що не зуміли їх змусити застановитись над своїми ічунками. В другу чергу винні наші школи та організації, які не зуміли привтягнути до себе молоді таборів і спрямувати її діяльність на правильні рейки. І в третю чергу винні обставини і яких та молоді росла і росла. І знову логічно поставити питання, чи можна догрятувати цю молоді, якщо так то яким способом?

Безперечно, що можна. І як раз тепер, коли гої-гліддають за океан, треба безпосередньо до цієї нязько-упагшої молоді, щоб вона згадала собі про Круте, Базар Омаківку, та згнан-зілля і нагернула на добру дорогу, щоб гідно заре презентувала нашу культуру, зрілість серед чужинців. І нашим завдан інж, друзі знаки, є в першу чергу праця над своїми друзями поза Пласт у, чи то в школі, чи де інде, а також праця над собою, щоб ми могли стати гідними громадянами своєї держави. /нас.ст./

ЗАВДАННЯ ПЛАСТОВОГО ЗНАЦТВА НА ЕМІГРАЦІЇ.
/Продовження/.

Ось минул ПЛАСТОВИЙ ДВІДЕННИЙ РІК, а з ним і рік гпертої, але найбільш плідної праці в історії Українського Пластового Уряду, завершенням якого є прийняття нас до Міжнародного Скаутського Вєра в Лондоні. І ось в зв'язку з цим можна, було почути, що моєляв дальша наша інтенсивна праця є безцокрібна. На мов думку ці особи хйба не розуміють, чи просто не знають, які Зласт ставить собі цілі і, що у даному випадку ми маємо робити.

В асе в цей момент ми не можемо здати задоклені в того, що здобули. В першу чергу на нас, знави, паде тягар ідержання здобутого, а мов а цього доконати лише наполеглигов працев. Б о хоч ми засвідчили про нашу готовість, вертгенність, відповідальність у виконанні обов'язків супроти Батьківщина та П ласту, такими фактами, як Стріча з приводу 35-ліття Укр. Пл. Уряду в Амстердамі, В.С.В. та Д.П.Д. темборі і, Міттенгальді і грешті участь у "де ля Паїх Ямборі" 1947 в Шоассон. Ми муємо це раз доказати, що ми є гідні стояти рама об рама з пластунами цілого світу. Тому не гаємо часу і по відпочинку до праці, як сказав Борис Грінченко:

"Сміло, браття, до праці стагайте
Час поступає, ходім!
Дяка і шана робітникам ширим,
Сором недбалім усім."

Дисняк Роман.

На суші, морі та в повітрі:

С. Драйг

В БОРОТЬБІ ЗА ПІВДЕННИЙ ВІГУН.

Дослідча поїздка капітана Скотта 1911-1912/.

І липня 1911 року залишають учасники експедиції Англії. В ці дні просяндеться англо-саксонський край. Социсто і зелено цвітуть легавди, тепленько і блискучо-гелічно обдімає сонце чистий, безмрячний світ. Моторошно і курно стає їм в серцях, покидаючи батьківщину, гони гол знають, що приїдеться, попрощатися з сонцем і теплом на кілька років, а може на заше?... Але на щоглі корабля гелічно погігає англійський прапор і гони потішають себе в думках, що Світовий Знак примандрус до єдиної ще не заселеної частини відкритої землі. В січні причалили гони покоротким відпочинку в Новій Зеландії, до Кап Етансу, на беріг вічного льоду і збудували собі хату на перезимугання. Грудень та січень називаютья шам літніми місяцями, бо тільки тоді там рає у, рік сплнить, сонде кілька годин денно на білску, а в моталегому небі. Далі буде/.

З німецького перек.: Р. Д.

За гарт тіла й духа:

СПОРТ І МОЛОДЬ.

Мотна молодда людина намагається спортом досягнути красу свого тіла та духа. Гарна душа й здорове тіло-це ідеал, до якого прагнули в житті, стародавні греки. Гарні, сильні греки створили гарну й сильну Грецію. Гарну свою культуру, сильну-свою могутність.

І нове покоління повинно йти тим самим шляхом. Українська молодь не може забути тих піднесених ключів. Спорт має дати силу тіла та красу духу, виробити гарт, характер. Збільшувати свої сили, збільшувати сили наряду.

Сильним та могутнім є лише той нарід, який має сильну й здорову, до найвищих досягів підготовану, молодь. Саме спорт створює ці всі можливості, в яких можна випробувати гарт свого духу, свою силу, свою волю.

Тому гатаймо, щоб життя не застало нас не підготованими!!!

Сміх, то здоров'я:

-ГУМОР ТА САТИРА-

1. НАСМІЛЬНО ДІСТАВСЯ:

Демікав до гурткавого: -Чи ти друже чує коли, щоб йти гурткою дістався до неба? -Чув, що один туди дістався, та не було ані одного демікава, щоб його зідти змивнути.

Угага! Угага!

Ми подавали, що курінний з Агсбургу загубив слово другу "пологину". Спрага вилася. "Ворона" не полетіла ще.

2. ПРАВДОМОВНИЙ:

-Скажи мені, друже, коли ти говориш правду, бо всі кажуть, що ти трішки брехун. -Як скажу "слово дав", то брешу, а як скажу "бігме", то слово дав, що говорю правду.

3. ЗІ ШКОЛИ...:

Скармастер: "Що їти зносу маєш слідство з двома пятами?"

Бнак: "Спраді так, пане скармастер, ти мусиш позитно поговорити з тими професорами, бо інакше все так буде!"

4. "ЧИ ТРЕБА?" І НІ...:

-Скажи! Зідки так ідеши? -Ходю на річку купатися. Бо знаєш где маю таку згідку, що йду купатися раз на рік, чи треба, чи ні.

КРОСВОРД Ч.1.

	1	2	3	4		5	6	7	8	
9		10		11		12		13		14
15	16		17		18		19		20	21
22		23		24	25	26		27		28
29	30		31	32		33	34		35	36
37	38	39		40		41		42	43	44
45				46		47				48
49	50	51		52		53		54	55	56
57	58		59				60		61	62
63		64		65	66	67		68		69
70	71		72		73		74		75	76
77		78		79		80		81		82
	83	84	85	86		87	88	89	90	

ПОЗЕМНО: 1-4 Ріка в Азії. 5-8 Держава в Америці. 10-11 Змієк. 12-13 Птука, річ по латині. 15-17 Рід звірів/л. 19-21 Турецьке ім'я. 22-23 Ріка в Німеччині. 24-26 Пісня чи вірш окладені на чеську честь. 27-28 Осідець Папи Римського. 29-30 Ініціали/Імя та прізвище/ соціалістична Укр. Пластова Група. 35-36 Заперечення. 37-40 Пістрів в Азії. 41-44 Пріклад самокерування літаків. 45-46 Автор "Ілліади". 47-48 Спартанські негільники. 49-52 Початок дня, 53-56 Пінняго. 57-58 Всемістоцька організація на еміграції в ініціалах. 61-62 Козацький полководець, що вбив 1635 року твердильно Косак/Імя та прізвище в ініціалах/. 63-64 Знака мушкетера. 65-67 Виконує смертні верски. 68-69 Міжнародна допомогова організація. 70-72 Німецьке христичне імя. 74-76 Держава в Азії. 78-79 Наступає після дня. 80-81 Дігоче імя. 83-86 Рід худоби. 87-90 Народ в Азії.

ПОЗЕМНО: 2-23 Альтайський прібіт. 3-17 Орган ирку. 4-11 Українська міра площі. 5-12 Кажеться дитині на прощання./продовження на наст. сторці/.

КРОСВОРД Ч.1./Продовження/.

ЛОВЕШНО:6-19доба.7-27 Одна з республік ССРСР Ж в ініціалах.9-37 Служба для затикання шпашки.14-44 Височина в Азії.16-38 Праго спротиву.18-25 Пекло.24-40 УНІжнене імя дівчини.26-41 Англо-американська міра площі.31-59 Татарське місто відоме в козацьких наскокіх.39-51 Славний, галицько-голицький князь.20Ж-43 Перше слово назви комедії М.Куліша.34-60 Друге слово назви комедії М.Куліша/до 20-43/.42-54 Дігоче, імя.49-77 Теперішній так званий "чіф Скаут" Англії.50-71 Ріка в Азії.52-65 Організація українців Канади.53-67 Вислід гри, у шахи.55-75 Переконання.56-82 Росте біля старіх.64-84 Суха трава.66-73 Найстарша карта в гри.68-89 Держага в Азії.72-85 Складста частина ииш плоту.74-88 Озеро в північній Америці.

Склад:Р.Моко.

Наша дійсність в кригому дзеркалі:

Лисняк Роман.

А МАЛО ЦЕ БУТИ ТАК...

Дата.Вечір.Салл.над кухней.Гостей повно-повнісенько в цілої запроторені України.Чудесний настрій!дзвон,буфет,світло і....

Бє шоста година.Початок...

Візок з "гоєкамь" виїждять у вигляді поїзду з бічних дверей,реї поголі чмьхарть при тім до такту готорянь:"Ідем до Мітенгальду...", дальше скоріше чмьхарть і готорять:"...на пластогу забалу..."

Виїждять на середину і,побачивши людей ставть,роздигляютьсь гої по салі,гурткоюї в далековод і годеть ним по прису тніх ар,коли натрапляє на оголошення,що гисеть на стіні над яким є напиво:"Оголошення на станиці Тотаристга Українських Пластуніх і запротореній столиці еміграційної України!"Гурткоюї злізає і підходячи до нього читає гголос,а решта в різніх позах угадно слідкує за ним:"Угага!Угага! до міліонногої степені.Пластуні і Пустунки!!!Отсьм угазаємо за особлиго кільметрогу честь,запросити Ваші гох-інтелігентні корони на стареньку,многостадальну річницю нашого гуртка"Вогк"з нагоде пластогої забалу,яка гідбудеться,на чужині,в в китаїському/попрагдятьсь/скитаїському запротореню Д.П.-кимпі,Ареа-Тем ЩІРО,дня ВОЗОГО...місяця 1948,року.березня в приміщенні бльску с години/погторьє придиглятьсь/с год..../розтягнуто чмьтає/,коли посьне таборста скорона поліції.Ціна добросільного не готупу гочину дигьтєсь на нашу програму.Музыка Крилика з третього,бльску.Добірний буфет славнозгічного кухара Ганьки,численна публіка./Продовження на наступ.стороні/.

Наша дійсність і кригому дзеркалі:

А МАЛО НЕ БУТИ ТАК... /ПРОДОВЖЕННЯ/

Колір світла і замешності від потреби... Забага, особочим кишеням не загрожує. Для приміру подаємо деякі ціни нпр.: шоколада-1, пачка "Кайел"-11-5, літра скотосу-37. Що 1.5, 37?-п'ятацьк гол. Та, доларів!!!

Всі безнадійно махають руками, жапаються за голови, кишені Гуртковий читає далі. Гуртковий прогид гуртка "Вотк"-Авгсбург/читає ніби неждув-се тіри, протирає очі, докний за порядком поретьмує із здугуванням/.

Гуртковий: /кожного зокрема питає/ чи то ти писав оголошення? А може ти? Всі: /заперечують/ Ні, але ж ні... /Всодить Бузько/- Гуртковий: /до нього/ О, цей напевно написав оголошення! Бузько: /здивовано/ Писав або не? Всі: Ось де агуртковий тип, хоче нам перешкодити доїхати на роботу. Бузько: Що в гамі? Та ми на, ротацнних складках постачосиль стяжуга-ти наму річницю! Всі: Що...?.. Аї спрагді! Гуртковий: Друзі! Мусимо да-ти щось, бо гости чекають, Ти, Ромку, рубай балак, але догго. А ми всі йдемо готувати програму!... А далі можете собі уявля...

Лисняк Р.

НАШИМ ШАНОВНИМ ЧИТАЧАМ! Головні Пластові СТАРШИНІ, ПЛАСТОВОМУ ЮНАЦТВУ, РОЗБІЯНИМ ПО ЦЬЛОМУ СВІТІ, В ДЕНЬ ВОСКРЕСЕННЯ БАГАЄ СПОМІНЕННЯ МРІЙ-РЕДАКЦІЯ "ТРЕМБІТИ". ХРИСТОС ВОСКРЕС.

Цікаве:

В деяких частинах Канади задержався звичай, що кожний може увійти до чужого дому і просити, щоб йому дали шклянку молока з куснем хліба. На сході подавання кави з дказом гостинності. В кожній порі дня час-тується гостя кавою.

В Сирії та Палестині на гробах видатних арабських провідників стави-ться розв'язок з кавою, як символ гостинності.

"ТРЕМБІТА"-юнацький журнал. Вилас курінь юнаків імені князя Володи-мира Великого в Августурзі. Редагує Колегія. Адреса: Августбург, Сомме-касерне, Бльок 3, Кімната 64.І. Для: Лисняк Роман І. Ціна 2 нм.

В слідуючому числі: "Не все, що золото блистить"-стаття. "Хвилина слави" оповідання. "10 заповідів пластунів". "В боротьбі за південний бігун". "Кросфорд Ч. 2". "Довкола пластового світу". "Запитник у пластових спа-равах". "Гумор та сатира", та інше.

УКРАИНСКИЙ
№ 2766
МУЗЕЙ-АРХИВ

